

Oldun Rüküş

– kul mehmet · 13 Ağustos 2021

Oldun Rüküş

İçindeki onca güzelliği gizlemişsin
Gereksiz olan ne varsa biriktirmişsin
Gizlediklerinde gülümsemeler vardı
Bunu bilmeden kendince gizlemişsin

Gizle gizle çürüsün içinde bilmeyesin
Mutluluk neşe nedir sen hiç sezmeyesin
Kedinin ciğere baktığı gibi kokmuş diyesin
Bunu bilmeden kendince gizlemişsin

Hani sende var olan gülmenin kalan gerisi
Mutsuzluk sarmış baksana kalmamış derisi
Birde haklıymış gibi mutsuzluğun olmuş perisi
Bunu bilmeden kendince gizlemişsin

Kendinle bu kadar övünme sen şişiyorsun
Kaşınmayan aklını tırpanla hep kaşıyorsun
Bu ne aymazlıktır ki sebepsiz saçmalıyorsun
Bunu bilmeden kendince gizlemişsin

Kendini sanki sanırsın çok bilmiş mühendis
Bizleri yakından tanı bizleriz bir serbülentiz
O kadar güvenme battı ya o batmaz Atlantis
Bunu bilmeden kendince gizlemişsin

Utanmadan bakmazsın o geçmiş yaşına
Her gün ağlar değer vermezsin gözyaşına
Erişemedik senin o estetik özgün anlayışına
Bunu bilmeden kendince gizlemişsin

Baktığın sendeki bakan bir göz değil mi
Hissettiren sende ki o hisli kalp değil mi
Anladığınsa içi boş olan akıl değil mi

Bunu bilmeden kendince gizlemişsin

Her tarafından dökülüyorsun oldun rüküş
Ne arar sende utanırken eğecek baş büküş
Paçandan başlamış aşağıdan yukarı dökülüş
Bunu bilmeden kendince gizlemişsin

Mehmet Aluç

Serbüent: Algılayan, hissedен, duyan

Atlantis: Eski zamanlarda Cebelitarık'ın batısında var olduğu ve sonradan zelzeleden battığı söylenen efsanevi bir ada.